

Festivalsommer

Danmarks Radios P2 har hver sommer et program, der hedder "Festivalsommer". Ifølge sagens natur handler det om festivaler om sommeren, og dem er der mange af. Specielle steder, særlige omgivelser, usædvanlige traditioner og ihærdige ildsjæle kan forklare en del af aktiviteterne, som bringer en masse musikere rundt i sommerlandet, hvor der som regel ikke findes tilsvarende muligheder resten af året. Men hvorfor er der mon alle disse festivaler? Hvem gør man det for? Lad os tage Ærø som eksempel.

Ærø har en hel del musikfestivaler. Igennem mange år har man hvert forår kunnet komme til harmonikafestival i Marstal, deltage i jazzfestival i uge 31, overvære ugentlige klassiske koncerter på Søbygaard gennem det meste af sommeren og opleve opera i HCC Bådeværft i slutningen af juni. Det er blevet traditioner med nogenlunde faste tidspunkter i lighed med de mange byfester rundt på øen. Der sker virkelig meget alle vegne om sommeren, så tilgiv mig, hvis jeg har glemt nogen!

For tre-fire år siden introducerede en gruppe omkring Motorfabrikken i Marstal en ny festival – Øhavet Festival – som fokuserer på unge mennesker og børnefamilier. Denne festival har vist sig som en virkelig magnet, der trækker over 1000 betalende deltagere til Eriksens Plads på Marstal Havn, hvor det hele foregår under åben himmel.

For nogle dage siden sad nogle stykker og diskuterede, hvem der kommer til disse festivaler, og da talen faldt på Øhavet Festival, blev det hurtigt slået fast, at der nok især var mange deltagere fra Nørrebro-segmentet. "Så kommer de og nyder det, og så tager de bare hjem igen," blev det en anelse afvisende konkluderet. Og det er ikke faktisk forkert, for man må da virkelig håbe, at deltagerne kommer og nyder det, og selvfølgelig skal de hjem til deres vante hverdag igen. Det samme kan man sige om det kolossale rykind ved harmonikafestivalen, jazzfestivalen og ved de årlige operaforestillinger, ligesom Søbygaardkoncerternes publikum i høj grad består af turister, der besøger Ærø.

Men er de mange aktiviteter bare noget, der stilles på benene for turisternes skyld? Gør man dette kæmpemæssige arbejde bare for at skabe arrangementer, der kan skabe liv på Ærø for at styrke turismen?

Svaret er et klart nej, hvis jeg selv må svare. Det er altid en fornøjelse at glæde andre. Det er heller ikke dårligt at tjene penge på turisterne, men det er slet ikke det, der giver energien til disse omfattende aktiviteter. Måske tværtimod. Selve ideen er snarere, at takket være turisterne kan der skabes et økonomisk fundament for musikoplevelser, som Ærø's indbyggere i forskellig udstrækning selv har lyst til at deltage i. De eksisterende festivaler dækker mange musikgenrer, så der er noget for enhver smag, men hvis vi kun er os selv, er det umuligt at realisere. Uden øens gæster ville vi aldrig få de oplevelser her på stedet, men når vi løfter i flok, kan det lykkes til glæde for alle parter.

Når jeg selv igennem 15 år har været involveret i at arrangere opera på HCC Bådeværft, så er det netop glæden ved at kunne give ærøboerne muligheden for en operaoplevelse, der er det vigtigste. Man kan jo opleve opera flere steder i landet, men når man bor på en ø, kræver det en særlig indsats at komme af sted til en forestilling. Ærø's eget opland er ikke stort nok, så der er brug for gæster, hvis det skal lykkes. Derfor blomstrer festivalerne i sommertiden, når turisterne strømmer til øen og får en helt særlig oplevelse med sig hjem. Det er hjælp til selvhjælp, og alle er vindere. Det er der grund til at være taknemmelig for!

I bund og grund gør vi det altså for os selv og hinanden. For mange af Ærø's besøgende giver det en tilknytning til øen og en oplevelse af fællesskabets afgørende betydning for livet på en ø. Det er en vigtig erfaring, som kan bruges over alt i vores ofte alt for individualiserede verden. Også selv om man ikke er øbo – endnu...